

Skuteczność inkubacji ikry troci wędrownej (*Salmo trutta m. trutta*) w przenośnych inkubatorach i na naturalnych tarliskach

Adam Tański¹, Jan Krzystolik¹, Radosław Piesiewicz¹, Agata Korzelecka-Orkisz¹, Rafał Pender²,
Marcin Klupś², Łukasz Potkański², Andrzej Laszuk³, Artur Furdyna⁴, Krzysztof Formicki¹

¹Katedra Hydrobiologii, Ichtiologii i Biotechnologii Rozrodu, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

²Polski Związek Wędkarski, Okręg w Szczecinie

³Towarzystwo Miłośników Rzeki Regi

⁴Towarzystwo Miłośników Rzeki Iny i Gowienicy

W wyniku postępujących zmian w środowisku w rzekach coraz częściej zanikają naturalne obszary tarliskowe, wykorzystywane przez ryby dwuśrodowiskowe. W ramach poprawy warunków rozrodu tych cennych gatunków ryb podejmowane są różne działania renaturyzacyjne, m.in. urządzenie sztucznych tarlisk, a tam gdzie jest to niemożliwe, podejmowane są próby innych działań nakierowanych głównie na wspomaganie inkubacji. Celem podjętych badań było określenie skuteczności inkubacji ikry troci wędrownej (*Salmo trutta m. trutta*) trzema metodami: 1) w żwirowych przenośnych inkubatorach umieszczonych w rzekach Uklei i Piskowej, 2) w naturalnych gniazdach w rzekach Wiśniówce i Wisetce, 3) aparatach długostrumieniowych w ośrodku wylęgarniczym PZW w Goleniowie. Badania prowadzono w sezonie rozrodczym troci wędrownej, tj. od października 2020 r. do marca 2021 r. Obserwacje rozwijającej się ikry prowadzono od momentu zapłodnienia do późnego stadium zaoczkowania. Uzyskane wyniki wskazują na wysoką skuteczność inkubacji ikry troci w przenośnych inkubatorach. Śmiertelność ikry do zaoczkowania wahała się od 3,9% do maksymalnie 80,3% przy średniej 27,1%. Straty do zaoczkowania wynosiły średnio 19,5% w rzece Uklei i 34,71% w Piskowej. W naturalnym gnieździe obserwowano wyższą śmiertelność niż w inkubatorach, bowiem średnio wynosiła ona 49,3% (odpowiednio 39-41% w gniazdach w rzece Wiśniówce i 46-71% w Wisetce). W porównaniu ze śmiertelnością ikry w naturalnym środowisku straty ikry w wylęgarni były niższe, ale w znacznej części pojedynczych inkubatorów śmiertelność była porównywalna bądź niższa.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków finansowych Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego PO „Rybacktvo i Morze 2014-2020”, Działanie 2.1. Innowacje, Umowa nr 00001-6521.1-OR160002/17/18.